

Jaap Nienhuis mag nog eens komen vertellen...

Waf 14 april '86

Johan Poppen

WINSCHOTEN - „U weet toch, dat Ede Staal niet kan optreden?” Men kon het entreegeld terug krijgen bij de Klinker-balie, als speciaal in de voorverkoop kaarten waren besteld om de bij uitstek Grunneger troubadour van Radio Noord en plaat nu ook eens te kunnen zien zingen. Dat waren er kennelijk nogal wat. De theaterzaal bleek namelijk met ruim 300 belangstellenden (waarvan je velen zelden ter plaatse ziet: fans van het volksaardige dus) veel minder ‚bijna uitverkocht’ dan de voorstelling leek te worden, voordat Ede’s afzegging wegens ziekte een bekend feit werd.

Het was ook, alsof het contact met het publiek vanaf het podium moeilijker tot stand kwam, nu Ede’s persoonlijkheid op deze Groninger avond ontbrak. Daarbij dient gezegd, dat het genre van Lianne Abeln/Ed Wennink en van de muziekgroep Törf ook het best tot zijn recht komt in een café-chantant-ambiance. Improvisatie met geluidstechniek en belichting wordt in zo’n omgeving ook als minder storend ervaren dan in een theater, waar de zaak net als het te

gebruiken instrumentarium immers klaar moeten staan. Of bleef Lianne’s mimiek ons duister, omdat ze het hoofd tezeer gebogen hield voor de lichtspot van boven?

De opbouw van beider liedjes-blokken (te lang ook) was inhoudelijk wel eens boeiender. Hoewel het op zich interessant was Lianne te horen in liedjes van Jan Klompsma. Hij fungeerde ooit als Hoofd in de goede oude RON-tijd, toen er ook nog Groninger hoorspelen waren... Henk Scholte zong zelfs, heel moedig, gedichten van Simon van Wattum. De extra dimensie muziek deed echter afbreuk aan de verstaanbaarheid, evenals aan de inhoud ervan.

Zódat Jaap Nienhuis de meeste bijval kreeg en verdiende voor zijn onopgesmukt vertellen over wat hij beleefde, als bekende van 350 keer Radio Noord en als nationale beroemdheid dank zij twee minuten Ivo Niehe-tv. Echt iemand, die geniet van hetgeen hem dank zij de media is overkomen en daar met zelfspot het betrekkelijke van inziet. En met de nodige woordvaardigheid, niet te vergeten. Een invaller, die nog eens een staaltje van zijn kunnen mag komen geven.